

Ю.В. Бердник
(Національний авіаційний університет, Україна)

Повернення національного надбання з закордону в Україні

Розроблення телеграм каналу, де будуть розміщуватися інформаційні дописи на тему Української культури, що дасть змогу зацікавленим в цій темі користувачам більше дізнатися про національне надбання та його корені. Під час навчання в університеті студенти мають створювати та вивчати культуру своєї країни для того, щоб робити свій внесок у життя народу. Тому подібні проекти сприяють цьому.

Науковий об'єкт, що становить національне надбання — термін українського законодавства, який позначає унікальний об'єкт, що не піддається відтворенню, втрата або руйнування якого матиме серйозні негативні наслідки для розвитку науки та суспільства.

Науковий об'єкт, що становить національне надбання, визначений статтею 16 Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», регулюється «Положенням про порядок визначення наукових об'єктів, що становлять національне надбання», затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 18 лютого 1997 року № 174.

До наукових об'єктів, що становлять національне надбання, можуть бути віднесені:

1) унікальні об'єкти музейних, архівних фондів, колекції, особливо цінні та рідкісні видання, інші пам'ятки історії та культури;

2) інформаційні фонди;

3) дослідні установки, обладнання, полігони;

4) природні та біосферні заповідники, національні природні парки, заказники, пам'ятки природи, ботанічні сади, дендрологічні парки, інші природні території та об'єкти, штучно створені об'єкти природно-заповідного фонду, що потребують підтримки, не передбаченої Законом України «Про природно-заповідний фонд України», або їх окремі частини, зокрема ботанічні, зоологічні, мікробіологічні та інші колекції;

5) інші унікальні наукові об'єкти [1].

Ми всі належимо до тієї чи іншої культури. Культура — це сукупність людських знань, вірувань і норм поведінки, які ми приймаємо та передаємо майбутнім поколінням. Культура є ключовим соціалізуючим чинником, який регулює всі сфери людської взаємодії, від повсякденного спілкування до функціонування глобальної економіки. Тому ми розглянемо її різні ролі в суспільстві більш детально.

Слово «культура» походить від латинського *colo*, *-ere*, що означає «виращування». Давньоримський оратор Цицерон ввів поняття *cultura animi* – «виращування душі», застосувавши сільськогосподарську метафору до розвитку душі як філософської категорії. У культурі він бачив засіб подолання

будь-яких проявів варварства, зняття перетворення людей на повноцінних громадян.

У часи конфліктів і напруги мистецтво часто відходить на другий план, оскільки люди зосереджуються на задоволенні своїх основних потреб (їжа, притулок, ліки та захист). Проте креативність є характерною рисою людей як у мирний час, так і під час конфлікту. Так, наприклад, відома картина Пабло Пікассо «Герніка» була реакцією на бомбардування Герніки, жахи Іспанської революції 1931-1939 рр., Громадянську війну в Іспанії.

Після масштабних конфліктів і катастроф культурна спадщина стає стійким символом і інструментом соціальної реконструкції. Наприклад, відродження Старого міста та мостів у Варшаві та їхнє включення до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО стали важливими символічними актами примирення та колективної травми після Другої світової війни.

Музика також неодноразово бере участь у вирішенні конфліктів і прийнятті культурних відмінностей. Під час холодної війни американсько-радянський симфонічний оркестр відвідував один одного. У 1999 році Даніель Баренбойм і Едвард Саїд заснували оркестр "West East Sofa", який складається з молодих арабських і єврейських музикантів [2].

З моменту повномасштабного вторгнення росії в культурній сфері України почали відбуватись активні зміни. Більше український пісень, програм та дописів українською. Всередині народу почався мовний конфлікт, та разом із ним і нові дослідження на тему «вкрадених» культурний діячів.

Ось невеликий список, який присвоїла собі країна агресор:

- Казимир Малевич, якого переслідувала радянська влада, в той час коли в листах він писав про те, що він українець, а тепер росіяни вважають його своїм;
- кримський художник Іван Айвазовський;
- Архип Куїнджі з Маріуполя, музей на ім'я якого, 23 березня 2022 року, був обстріляний російськими військами;
- харківський художник Ілля Рєпін;
- французька художниця українського походження Соня Делоне;
- Олександра Екстер, яка народилася в Польщі, але тривалий час проживала в Києві, її вчителями були українські художники, такі як Микола Пимоненко, Вадим Меллер. Вона поєднала європейську культуру з предметами українського побуту (українськими килимами та вишивкою) і навіть ніколи не була в містах, які сьогодні належать Росії [3].

Це лише невелика частина того, що намагаються вкрати в українців.

Висновок

Отже, саме тому важливо розробити телеграм канал, де будуть висвітлюватись всі питання культури України та докази того, що довгий час національне надбання країни намагались знищити.

Список використаних джерел та літератури

1. Культура і креативність.
URL: <https://www.culturepartnership.eu/ua/publishing/course/lecture-1>
2. Висоцький О.Ю. Історія української культури: Навчальний В 53 посібник. — Дніпропетровськ : НМетАУ, 2009. – 130 с.
3. Ірина Хоменко, мистецтвознавиця, спеціально для УП. Життя Публікації в рубриці "Погляд" не є редакційними статтями і відображають винятково точку зору автора.
URL: <https://life.pravda.com.ua/columns/2022/03/29/247984/>